



กฎกระทรวง

ว่าด้วยข้อกำหนดในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ยื่นแบบแจ้งการฆ่าสัตว์ นอกโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

ข้อ ๓ ให้ผู้แจ้งตามข้อ ๒ เสียอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้ จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงาน ตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นหนังสือให้แก่ผู้แจ้ง ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบเหตุผลหรือความจำเป็นที่ต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๒๒ เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์แล้วให้ผู้แจ้งตามข้อ ๒ ดำเนินการฆ่าสัตว์ตามชนิดและจำนวนสัตว์ที่ฆ่าตามวัน เวลา และสถานที่ที่แจ้งไว้

ให้หยุดทำการฆ่าสัตว์ในวันพระและวันสำคัญตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ออกไปทำการตรวจโรคสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่รับแจ้ง

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินอากรให้แก่ผู้แจ้งที่จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๘ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ โดยมีพนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจโรคแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ไปจำหน่ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคหรือเนื้อสัตว์นั้น มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ ๙ การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ผู้แจ้งตามข้อ ๒ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย ดังต่อไปนี้

(๑) มีมาตรการป้องกันไม่ให้เนื้อสัตว์ปนเปื้อนกับสิ่งสกปรก

(๒) มีมาตรการป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
สุขาภิบาล

(๓) เครื่องมือ อุปกรณ์การฆ่าสัตว์ต้องสะอาด และฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการปฏิบัติ

(๔) มีน้ำสะอาดสำหรับล้างเนื้อสัตว์อย่างเพียงพอ

(๕) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดจากการฆ่าสัตว์โดยมิให้เป็นเหตุเดือดร้อน รำคาญ หรือ
อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบดูแลให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

อดิศร เพียงเกษ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อกำหนดในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังไม่ครอบคลุมถึงเรื่องสุขลักษณะและอนามัย ประกอบกับในปัจจุบันมีการระบาดของโรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) ซึ่งมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค สมควรปรับปรุงกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อให้การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นไปโดยถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย และโดยที่มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้